

Kirkon uutisia

Nuoret valona maailmalle

Nuoret miehet ja naiset kautta maailman keskittyvät tämän vuoden toimintailtojen johtoaiheeseen: ”Nouskaa ja loistakaa, jotta valonne olisi viirinä kansakunnille” (OL 115:5). Tämä johtoaihe ilmoitettiin marraskuun 2005 *Liabonassa* (s. 128).

Nuorten Miesten ja Nuorten Naisten ylimmät johtokunnat antoivat tuolloin lausunnon. ”Todistamme, että Herra rakastaa teitä ja tarvitsee teitä auttamaan valtakuntansa rakentamisessa”, lausunnossa sanottiin. ”Te voitte olla valo, joka karkottaa pimeyden, osoittamalla esimerkillänne polun selestiseen kirkkauteen Jumalan valtakunnassa. ’Nouskaa ja loistakaa’, jotta Herran Henki todistaisi jatkuvasti evankeliumin palautuksesta teidän kauttanne.”

Kuinka sinä voit tietää, onko sinulla todistus Jeesuksesta Kristuksesta ja Hänen palautetusta evankeliumistaan? Tiedätkö sen lausumistasi sanoista? Siitä, missä vietät sunnuntaipäiväsi? Vai tiedätkö sen tekojesi perusteella?

Se, miten kohtelemme muita, on yksi parhaista tavoista punnita todistuksemme Jeesuksesta Kristuksesta. Kun rakastat Herraa Jeesusta Kristusta ja käännät sydämesi Hänen puoleensa, tulet vaistomaisesti kääntymään tarvitsevien puoleen – erityisesti niiden, joilla on tarve tulla Kristuksen luo.

Pyhät kirjoitukset muistuttavat meitä siitä, että kun olemme kääntyneet, meidän tulee vahvistaa veljämme (ks. Luuk. 22:32). Pyhissä

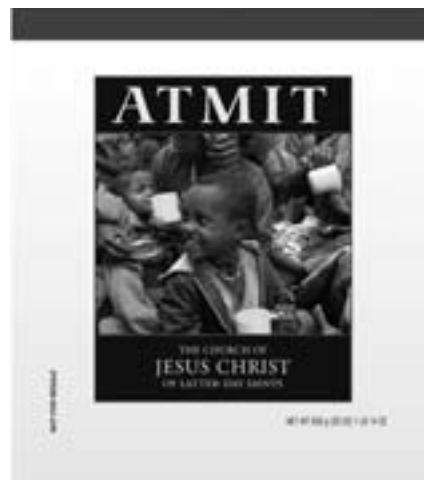
kirjoituksissa on esimerkkejä henkilöistä, jotka ovat ryhtyneet todistuksesta tekoihin. Alma ja Moosian pojat muuttuivat, ja he kulkivat ympäriinsä saarnaamassa evankeliumia sen jälkeen kun enkeli kävi heidän luonaan. Myös Enos halusi jakaa muiden kanssa sen, minkä hän tiesi todeksi, saatuaan anteeksiannon

Tämän vuoden toimintailtojen johtoaiheeseen sopivia toimintaehdotuksia

- Etsi ja lue pyhien kirjoitusten kohtia, joissa puhutaan esimerkkinä olemisesta.
- Pidä todistuskokous auringon nousun aikaan.
- Opettele ulkoa laulun ”Laella kukkulan” sanat (*MAP-lauluja*, 4).
- Tee jokin palvelus paljastamatta henkilöyttäsi.
- Lue vapauden tunnuksesta Mormonin kirjassa (ks. Alma 46:11–27). Valmista lippu tai juliste, joka esittää sinun ihanteitasi.
- Näytelkää joitakin Mormonin kirjan kertomuksia toimintaillan ryhmässä tai perheessä. Pukeutukaa kuten pyhissä kirjoituksissa esiintyvät henkilöt saattoivat pukeutua, ja opetelkaa ulkoa ja esittäkää heidän todistuksensa sellaisina, kuin ne ovat pyhissä kirjoituksissa.
- Suunnittele toimintailtojen johtoaiheeseen perustuva perheilta. Pyydä vanhempiasi auttamaan sen toteuttamisessa perheessäsi.

vastauksena rukouksiinsa.

Tie, jota kuljet maan päällä, ei ehkä aina ole helppo. Mutta voit olla vakuuttunut siitä, että Herra ei ole lähettänyt sinua tänne epäonnistumaan. Tulet menestymään, kun seuraat profeettaa ja pysyt vahvana. Kun todistuksesi voimistuu ja lujittuu, pystyt auttamaan myös ystäviäsi ja perheesi jäseniä vahvistamaan todistuksiaan. On aika nousta ja loistaa. ■

Atmit on kirkon tuottama ravintolisä, joka auttaa vakavasta aliravitsemuksesta kärsivien pelastamisessa.

Atmit-puuroa apuun

Nicole Seymour, kirkon lehdet

Vuoden 2005 elokuussa kirkko sai Catholic Relief Services -järjestöltä (CRS – katolisen kirkon hätäapu-järjestö) pyynnön tehdä yhteistyötä avun lähettämiseksi Nigeriin. Tämä Afrikan maa kärsi ruoanpuutteesta, koska niin heinäsiirkkarvet kuin kuivuuskin olivat verottaneet satoa. Kirkko vastasi pyyntöön viipymättä

Nigerialaisia äitejä lapset sylissä odottamassa Atmitin saamista.

lähettämällä kaikkien aikojen suurimman erän Atmitia. Kirkko toimitti 36 tonnia tätä erityisesti vakavasta aliravitsemuksesta kärsiville valmistettua puuroa. Puuroa on sittemmin toimitettu paikalle lisää, ja näin tullaan tekemään jatkossakin tarpeen mukaan.

Etiopian kielellä *atmit* tarkoittaa ohutta, ravitsevaa puuroa. Kirkko aloitti Atmitin käytön ihmishenkiä pelastavana ravintolisänä vuoden 2003 Etiopian nälänhädän aikana. Atmit on helposti sulavaa ruokaa, joka on kehitetty erityisesti lapsia ja vanhuksia silmälläpitäen, ja sen avulla on pelastettu kymmeniä tuhansia ihmishenkiä. Atmitista 50 prosenttia on hienoa kaurajauhoa, 25 prosenttia rasvatonta maitoa, 20 prosenttia sokeria ja viisi prosenttia vitamiineja ja mineraaleja. Kirkon edustajien saatua tuotteen reseptin Etiopiassa se annettiin Brigham Youngin yliopiston ravintotieteilijöille ravintoarvojen tarkistamiseksi. Kirkko aloitti Atmitin valmistamisen vuonna 2003 ja on tuottanut sitä kaikkiaan lähes 1 350

tonnia kirkon huoltotyöosaston maitotuotteiden tuotantolaitoksessa Salt Lake Cityssä.

Sinä aikana kirkko on toimitanut Atmitia myös Ugandaan, Sudaniin, Etelä-Afrikkaan, Haitiin, Gazaan, Bangladeshiin, Indonesiaan ja Sri Lankaan.

Lapset ovat erityisen alttiita aliravitsemukselle, koska heidän pieni ruumiinsa ei ole vielä kyennyt varastoimaan ravintoaineita.

Tästä syystä Atmitia annetaan erityisesti viisivuotiaille ja sitä nuoremmille lapsille.

”Kun koko perhe on vailla riittävää ravintoa, tuntuvat vaikutukset pienissä lapsissa enemmän kuin muissa. Heille annettavan ruoan laadusta johtuen heidän ravintoainesten tarpeensa ei tule tyydyttyksi. Tästä seuraa, että heidän aliravitsemustilansa vain pahenee pahenemistaan”, kertoi kirkon humanitaarisen hätäavun johtaja Garry Flake, joka vieraili Nigerin pahimmin kärsineillä alueilla elokuussa 2005.

Äidit tuovat lapsia mitattaviksi ja punnittaviksi, jotta voidaan päättää, ovatko he riittävän aliravittuja hyötyäkseen tuotteesta. Äitejä opetetaan valmistamaan puuroa ja antamaan sitä tietyin välein päivän mittaan. Viikon kuluttua lapsi tuodaan uuteen arviointiin.

”Olemme havainneet, että kolmen tai neljän viikon kuluessa jotkut lapset todella hyötyvät tuotteesta”, veli Flake sanoi. ”Toisten kohdalla kestää kauemmin. Tavoittemme on ruokkia heitä tällä tuotteella vain niin pitkään, kunnes he voivat taas alkaa syödä samaa ruokaa

kuin muutkin perheenjäsenet.”

Osana vierailuohjelmaansa Afrikan maissa veli Flake käväisi Nigerissä seuraamassa Atmitin jakamista.

”Aliravittujen lasten näkeminen oli vakavoittava kokemus, mutta oli kohottavaa nähdä, että kirkko oli niin nopeasti paikalla tarjoten tehokasta tuotetta, jolla on nyt todistettu vaikutus monien lasten elämään”, hän sanoi.

Veli Flake sanoi, että kirkon usko siihen, että tulee olla valmistautunut, antaa sille mahdollisuuden olla hyödyksi maailmalle hädän hetkinä.

”Kirkosta on tullut maailmanlaajuisesti tunnustettu humanitaarinen avustusjärjestö, erityisesti mitä tulee hätäapuun”, hän totesi.

Veli Flake sanoi, että hänen osallisuutensa Atmitin jakamiseen on ollut erityisen hengellinen kokemus. ”Kun kirkon opetusten kautta tiedämme lapsen arvon, en tiedä mitään, mikä voisi olla merkittävämpää kuin auttaa lasta elämään ja kasvamaan normaalisti”, hän sanoi. ”Tämä apuun tuleminen Atmit-ravintolisän kera on varmasti yksi hienoimmista humanitaarisista auttamistoimistamme maailmassa. Luulen, että se on todella sitä, mitä Vapahtaja olisi tehnyt – auttanut näitä niin kovin aliravittuja lapsia elämään iloista, normaalia elämää.” ■

Kolme temppeleä avaa ovensa

Kolme temppeleä valmistui ja vihittiin elo-syyskuussa 2005. Niiden myötä käytössä olevia temppeleitä on 122. Presidentti Gordon B.

Hinckley vihki Aban temppelin Nigeriassa elokuun 7. päivänä, Newport Beachin temppelin Kaliforniassa Yhdysvalloissa 28. elokuuta ja Apian temppelin Samoassa 4. syyskuuta 2005.

Vaikka jokainen vihkiminen oli ainutlaatuinen kullekin maalle ja kansalle, kaikissa vihkimisrukouksissa ilmaistiin kiittolisuutta Herralle evankeliumin ja pappeuden avaimien palauttamisesta ja pyydettiin, että Herra kunnioittaisi läsnäolollaan kutakin temppeliä. Vihkirukouksissa Aban temppelissä Nigeriassa ja Apian temppelissä Samoassa annettiin myös erityissiunaus uusille temppelien yhteydessä oleville vaarnakeskuksille.

Aban temppeli Nigeriassa

Aban temppeli Nigeriassa on kolmas Afrikan laajalle mantereelle rakennettu temppeli. Sitä pidetään tuon maan kirkon jäsenten sekä heidän edellään käyneiden pyhien uskon ja tekojen aikaansaannoksena.

”Kiitämme Sinua kansasi uskosta läpi niiden monien vuosien siitä lähtien, kun kirkko perustettiin. – – Kiitämme Sinua tästä ajasta, jolloin Sinun kirkkosi saa osakseen yhä suurempaa ihailua ja kunnioitusta”, presidentti Hinckley sanoi.

Hän rukoili, että pyhää rakennusta varjeltaisiin ja kunnioitettaisiin. ”Kaikki, jotka sitä katsovat, tehkööt niin hartaasti ja kunnioittaen. Älköön mikään epäpyhä käsi sitä turmelkollaan tavoin”, hän sanoi. ”Olkoon se aina pyhä niille, jotka ovat kelvollisia astumaan sen seinien sisäpuolelle. Säästä se myrskyiltä ja rajuilmoilta.”

Aban temppeli Nigeriassa

Presidentti Hinckley sanoi, että Afrikan pyhät ovat valmiita saamaan jälleen uuden temppelin, jotta evankeliumi mantereella voisi juurtua lujemmin. Hän antoi erityisen siunauksen Nigerialle, niin että

maassa vallitsisi rauha ja evankeliumi hyväksyttäisiin siellä.

”Siunaa tätä maata niin, että se voi kohota voimassa ja vapaudessa Afrikan kansojen keskuudessa. Siunaa sen johtajia niin, että he

Newport Beachin temppeli Kaliforniassa Yhdysvalloissa

olisivat suosiollisia Sinun pyhiäsi kohtaan ja turvaisivat heidän oikeutensa, omaisuutensa ja kansallisen vapautensa”, hän lausui.

Newport Beachin temppele Kaliforniassa Yhdysvalloissa

”Me kiitämme Sinua siitä, että sinun kirkkosi on tullut esiin synkeydestä ja pimeydestä ja loistaa nyt maailman nähtävänä ’kauniina kuin kuu ja kirkkaana kuin aurinko’, aivan kuin profeetta rukoili vihkiesään Kirtlandin temppelin. Vieriköön se edelleen eteenpäin kunnioitusta herättäen ja voimallisesti, ja täytäköön koko maan”, lausui presidentti Hinckley Newport Beachin temppelin vihkimistilaisuudessa Kaliforniassa Yhdysvalloissa.

Hän siunasi uutta temppeleä niin, että sitä varjeltaisiin niin luonnonvoimilta kuin ihmisiltäkin, niin että se säilyisi puhtaana ja varjeltuna. Hän ilmaisi myös kiitollisuutensa kirkon jäsenten uskollisesti lahjoittamista kymmenyksistä.

Presidentti Hinckley antoi erityisen siunauksen nuorille, niin että temppele voisi olla tärkeä osa heidän elämäänsä. ”Tulkoot tämän temppelepiirin nuoret paikalle riemuiten suurenmoisesta mahdollisuudesta palvella kuolleiden puolesta”, hän sanoi. ”Kehittäköön tämä palvelutyö heidän sisimmässään todistusta tästä Sinun suuresta myöhempien aikojen työstäsi ja vahvistakoon se heitä vastustajan juonia ja maailman houkutusiksi vastaan. Kasvakoon heidän uskonsa ja todistuksensa ja rakkautensa Sinua ja Sinun Poikaasi kohtaan.”

Apian temppele Samoassa

Siunauksessa presidentti Hinckley sanoi, että uusi temppele tulisi olemaan valona ohikulkijoille. ”Johtakoon tämän kauniin rakennuksen olemassaolo siihen, että niissä, jotka eivät ole Sinun kirkkosi jäseniä, heräisi kiinnostus ja halu niin että heidät voitaisiin johdattaa kyselemään ja oppimaan iankaikkisen evankeliumin totuuksia”, hän lausui.

Apian temppele Samoassa

Vain hieman yli kaksi vuotta sen jälkeen kun alkuperäinen Apian temppele Samoassa paloi maan tasalle kesken kunnostustöiden vuoden 2003 heinäkuussa, presidentti Hinckley kävi Samoassa vihkimässä uuden temppelin.

Hän totesi, että Polynesiassa sijaitsevat temppelele ovat muinaisen profetian täyttymys: ”Näillä Samoan saarilla olet muistanut muinaisen lupauksesi ’niille, jotka ovat meren saarilla’” (2. Nefi 10:21).

Hän pyysi erityistä siunausta

rakennukselle ja sen maille, niin että ne pyhitettäisiin ja että niitä myös pidettäisiin pyhinä. ”Me pyhitämme uudelleen maan, jolla [temppele] kohoaa, ja sen kauniin ja vehmaan kasvillisuuden. – – Me rukoilemme, Isä, että kaikki, jotka luovat katseensa tähän rakennukseen, käsittäisivät sen pyhän luonteen ja tuntisivat sydämessään tarvetta tunnustaa se Sinun pyhäksi huoneeksesi. Pidätä jokainen käsi, joka saatetaan kohottaa pahansuovissa aikeissa”, hän sanoi.

Presidentti Hinckley pyysi myös erityistä siunausta Samoalle ja rukouli rauhaa maan päälle: ”Siunaa tätä Samoan maata ja niitä, jotka sitä hallitsevat”, hän sanoi. ”Rukoilemme että se pysyisi aina rauhan ja vapauden maana. Rukoilemme rauhaa koko maailmaan, niin että Sinun työtäsi voitaisiin tehdä kaikkien sukujen, kielten ja kansakuntien keskuudessa Sinun lastesi siunaukseksi kautta maailman.” ■

Tuhkarokko-aloite pelastaa afrikkalaisia lapsia

Kansainvälisessä lääketieteellisessä *Lancet*-aikakausjulkaisussa vuoden 2005 syyskuussa julkaistu tutkimus nimeää korkealaatuisten rokotuskampanjoiden kuten tuhkarokkoaloitteen (johon kirkko osallistuu) ansioksi sen, että tuhkarokkotapausten määrä 19 Afrikan kansakunnassa on vähentynyt 91 prosentilla vuodesta 2000 vuoteen 2003. Näin on välttytty arviolta 90 000 kuolemantapaukselta pelkästään vuoden 2003 aikana.

”Yksi selkeimmistä viesteistä, jotka tästä tutkimuksesta nousevat esille, on se, että oikealla strategialla, omistautuneiden organisaatioiden vahvalla yhteistyöllä ja resurssien riittävällä investoimisella voi nopeasti vähentää lasten kuolemantapausten määrää Afrikassa”, sanoi tohtori Mac Otten, liittovaltion tartuntaviraston (CDC) epidemiologi ja tutkimuksen johtaja. ”Eräs suuri syy tähän menestykseen on tuhkarokkoaloitteen suoma tuki.”

Tuhkarokkoaloite on viisivuotinen ohjelma, jonka kehittivät vuonna 2001 Amerikan Punainen Risti, Yhdistyneiden kansakuntien rahasto, liittovaltion tartuntavirasto (CDC), Yhdistyneiden kansakuntien lastenrahasto, Maailman terveysjärjestö (WHO) ja Punaisen Ristin ja Punaisen Puolikuun yhdistysten kansainvälinen liitto IFRC (International Federation of Red Cross and Red Crescent

Societies). Näiden järjestöjen tavoitteena oli hallita tuhkarokon aiheuttamia kuolemantapauksia Afrikassa rokottamalla 200 miljoonaa lasta 36 Afrikan valtiossa vuoteen 2006 mennessä. Näin pelastettaisiin arviolta 1,2 miljoonaa ihmishenkeä.

Punaisella Ristillä oli aikaisempaa kokemusta hätäavun parissa työskentelemisestä kirkon kanssa, ja vuonna 2002 se otti kirkkoon yhteyttä pyytäkseen tukea tuhkarokkoaloitteelle. Kirkon huoltotyöpalveluiden johtaja Harold Brown tarkkaili tuhkarokkoaloitteen toimintaa käytännössä käydessään Sambiassa kesäkuussa 2003, minkä jälkeen kirkko lupasi kolme miljoonaa Yhdysvaltain dollaria aloitteen tukemiseksi sen jäljellä olevien kolmen vuoden aikana.

”Tarkastelimme suurimpia ohjelmiamme ja meistä tuntui, että tuhkarokkoaloite sopi meille hyvin ja tarjosi tavan todella vaikuttaa asioihin”, veli Brown sanoi. ”Ei oikeastaan ole mitään tapaa kuvailla sitä, miltä tuntuu nähdä tuhkarokkoaloite toiminnassa. On logistinen ihme, että miljoonia lapsia voidaan rokottaa vain muutamassa päivässä.”

Tuhkarokon aiheuttamat kuolemat ovat Amerikan Punaisen Ristin mukaan vähentyneet maailmanlaajuisesti 39 prosenttia vuodesta 1999 (873 000 kuolemantapausta) vuoteen 2003 (530 000 kuolemantapausta). Suurin väheneminen tapahtui Afrikassa eli alueella, missä tautia esiintyy enemmän kuin missään muualla maailmassa. Siellä tuhkarokon aiheuttamien kuolemantapausten määrä melkein puolittui. Ennen tuhkarokkoaloitetta sairaus

aiheutti vuosittain lähes puolen miljoonan lapsen kuoleman Afrikassa.

Vuoden 2004 loppuun mennessä yli 150 miljoonaa lasta yli 30 maassa oli saanut rokotteen, jonka hinta oli alle euron lasta kohden. Vuoden 2005 aikana tuhkarokkoaloitteeseen osallistuvat toivovat saavansa vielä yli 45 miljoonaa lasta rokotetuksi, jolloin heidän alkuperäinen tavoitteensa ylittyisi.”

Kirkko on jälleen kerran osoittanut merkittävän sitoumuksensa kärsimyksen päättämiseksi maailmanlaajuisella tasolla”, sanoi Marsha J. Evans, Amerikan Punaisen Ristin toiminnanjohtaja, kirkon tehtyä sitoumuksensa asiassa. ”Meidän on vaikea ilmaista, miten suunnattoman kiitollisia olemme.” ■

Artikkeleita tarvitaan

Elokuun *Liabona*-lehdessä presidentti Hinckley haastoi kirkon jäsenet lukemaan Mormonin kirjan vuoden loppuun mennessä. Jos tämän haasteen vastaanottaminen on saanut aikaan merkittävän kokemuksen, jonka haluaisit jakaa, kuulisimme siitä mielellämme. Lähetäthän kirjoituksesi otsikolla ”Book of Mormon Challenge”.

Kirjoitus tulee lähettää 17. maaliskuuta 2006 mennessä sähköposti-osoitteeseen liabona@ldschurch.org tai postiosoitteeseen *Liabona* Editorial, 50 E. North Temple St., Rm. 2420, Salt Lake City, UT 84150-3220, USA. Kirjoita ehdotuksesi yläkulmaan nimesi, osoitteesi,

puhelinnumeroosi, sähköpostiosoitteesi sekä seurakuntasi ja vaarnasi (tai piirisi) nimi.

Ilmoitamme henkilökohtaisesti niille, joiden kirjoitukset julkaistaan, vaikka emme voikaan vastata kaikille

kirjoituksia lähettäneille. Jos haluat että kirjoituksesi palautetaan, lähetä sen mukana valmiiksi palautusosoitteella ja postimerkillä varustettu kirjekuori. Varaudu siihen, että palautus tapahtuu vuoden kuluessa. ■

YHTEINEN TUOKIO

Lisäideoita yhteiseen tuokioon helmikuu 2006

Seuraavassa on yhteiseen tuokioon lisää ideoita, joita Alkeisyhdistyksen johtohenkilöt voivat käyttää helmikuun 2006 Liahonassa julkaistujen yhteisen tuokion ohjeiden lisäksi. Nämä ideat liittyvät oppiaiheseen "Elämälläni on suunnitelma" sekä ohjeisiin ja tehtäviin, jotka ovat tämän lehden lasten osion sivuilla Y4-Y5.

1. Selitä, että me elimme taivaallisen Isän ja Jeesuksen Kristuksen luona ennen kuin tulimme maan päälle. Me valitsimme taivaallisen Isän suunnitelman, ja meidän tulee täällä valita edelleen se, että seuraamme Häntä. Jaa lapset neljälle tai viidelle eri pysäkillä (ks. *Opettaminen, kutsumuksista suurin*, 2000, s. 175). Anna kutakin pysäkkiä valvovalle aikuiselle kuva jostakusta pyhien kirjoitusten henkilöstä. Voit käyttää esimerkiksi Evankeliumiaiheisen kuvaston kuvia 240 (Jeesus Kristus), 303 (Nefi taltuttaa kapinalliset veljensä), 319 (Mormon jättää jäähyväiset kerran suurelle kansalle), 400 (Joseph Smith), 117

(Daniel leijonien luolassa), 124 (Ruut poimii tähtiä pelloilta), 314 (Samuel Lamanilainen muurilla). Kerro kuinka kukin henkilö valitsi taivaallisen Isän suunnitelman ja noudatti sitä. Anna kullekin lapselle mahdollisuus esittää pantomiimina yksi tapa, jolla hän noudattaa taivaallisen Isän suunnitelmaa, ja pyydä ryhmää arvaamaan, kuka henkilö on kysymyksessä. Laulakaa kirkon laulukirjassa tai lasten laulukirjassa oleva laulu samalla kun lapset siirtyvät pysäkillä toiselle.

2. Käytä palapelejä ja lauluja auttaaksesi lapsia ymmärtämään, että "auttaakseen meitä valmistautumaan elämään Hänen luonaan taivaallinen Isämme on järjestänyt meidät perheeksi" (*Perheen opas*, 2005, s. 4). Anna kullekin luokalle eläinperheen kuva, joka on leikattu palapelin paloiksi. Pyydä luokkaa kokoamaan palapeli. Keskustelkaa siitä, että monet eläinlajit elävät perheenä. Voitte laulaa jonkin laulun samalla, kun kukin luokka esittelee omaa palapeliään.

Leikkaa perhettä esittävä kuva palapelin paloiksi ennen Alkeisyhdistyksen alkua. Kirjoita kunkin palan kääntöpuolelle perheestä kertovan lasten tai kirkon laulukirjan laulun nimi. Pyydä lapsia ottamaan vuorollaan yksi palapelin paloista, laulamaan kääntöpuolella

mainittu laulu yhdessä muiden lasten kanssa ja sitten ehdottamaan jotakin tapaa, jolla perhettä voi vahvistaa.

3. *Lauluesitys*: Opetä laulu "Isämme taivahan" (*Lasten laulukirja*, s. 8) niin, että todistat ensin taivaallisen Isän rakkaudesta sinua kohtaan. Pyydä sitten neljää apulaista pitelemään esillä eri papereille kirjoitettuja sanoja *Elää, Rakastaa, Henki* ja *Totta*. Pyydä heitä seisomaan huoneen eri nurkissa (missä tahansa järjestyksessä) ja toistamaan oma sanansa. Pyydä lapsia seisomaan, ja samalla kun he kuuntelevat sinun laulavan ensimmäisen säkeistön säkeet, heidän tulee kääntyä kohti sitä sanaa, josta laulat ja toistaa säe ikään kuin kulkuna. Toista sama uudelleen ja pyydä lapsia laulamaan kanssasi jokainen säe samalla kun apulaiset pitelevät esillä sanojaan. Pyydä sitten lapsia neuvomaan apulaisille, missä kohtaa heidän tulisi seistä koko ryhmän edessä, jotta sanat olisivat oikeassa järjestyksessä. Laulakaa säkeistö sitten uudelleen. Toista tämä toisen säkeistön kohdalla käyttäen sanoja *Maan, Koetuksia, Henki* ja *Vahvistaa*.

Pienille lapsille: Pyydä apulaisia sanomaan itse sana sen sijaan, että pitelisivät sitä esillä kirjoitetussa muodossa. ■

Bernin temppelin 50-vuotisjuhla Sveitsissä

ZOLLIKOFEN, Sveitsi – Bernin temppelin, jonka presidentti David O. McKay vihki 11.–15. syyskuuta 1955, 50-vuotisjuhlaa vietettiin keskiviikkona 7. syyskuuta 2005 asentamalla enkeli Moronin patsas temppelin huipulle. Patsaan asentamista edeltäneen tilaisuuden johtavana virkailijana toimi ensimmäisenä neuvonantajana Euroopan keskisen vyöhykkeen johtokunnassa palveleva vanhin Zwick seitsemänkymmenen ensimmäisestä koorumista, ja tilaisuuden johti Bernin vaarnan johtaja Louis Weidmann, jonka lisäksi tilaisuudessa puhuivat Bernin temppelin esimies Roland R. Dätwyler, Garth Harris sekä pääpuhujana vanhin Zwick.

Tilaisuuden jälkeen kaikki kutsuttiin temppelin vieressä olevaan seurakuntakeskukseen tutustumaan Kuolleen meren käärot -näyttelyyn, joka oli esillä seurakuntakeskuksen juhlasalissa 27. elokuuta – 10. syyskuuta.

Kolme päivää myöhemmin, lauantaina 10. syyskuuta, vanhin Bruce C. Hafen, joka on seitsemänkymmenen ensimmäisen koorumin jäsen ja Euroopan keskisen vyöhykkeen johtaja, sekä vanhin Paul Koelliker seitsemänkymmenen koorumista ja vanhin Wolfgang Paul, toinen neuvonantaja Euroopan keskisen vyöhykkeen johtokunnassa, osallistuivat yhdessä sveitsiläisten pappesusjohtajien kanssa temppelin lähellä olevassa kappelissa pidettyyn konferenssiin.

”Herran käsi ohjasi jokaista Hänen valtakuntansa rakentamisen askelta

Euroopassa”, vanhin Hafen sanoi, ”johtaen täällä tapahtuneeseen vihkimiseen vuonna 1955.” Hän kertoi, kuinka vanhin Lorenzo Snow lähetettiin vuonna 1850 ”Herran ilmoituksen kautta” tuomaan evankeliumi Italiaan.

Vanhin Snow aloitti Piemonten laaksosta läheltä Italian Alpeja opettaen valdolaaisia, jotka 1200-luvulla – 300 vuotta ennen Lutherin ja Calvinin johtamaa uskonpuhdistusta – jättivät katolisen kirkon ja pakenivat näille vuorille vainoita välttääkseen.

Vanhin Snow antoi yhdelle vuorelle nimeksi ”Mt. Brigham” [Brighamvuori] presidentti Brigham Youngin mukaan. Siellä vanhin Snow aloitti lähetystyön Sveitsissä vuonna 1851.

Kerrottuaan, kuinka hänen sveitsiläinen esi-isänsä John G. Hafen liittyi kirkkoon ja muutti Utahiin vuonna 1861, vanhin Hafen kertoi presidentti Joseph F. Smithistä, joka ollessaan kirkon presidentti oli täällä Bernissä vuonna 1906 ”ja profetoi, että jonakin päivänä tempeleitä rakennettaisiin kaikkialle maailmaan. Aikana, jolloin hän sanoi tämän, kirkolla oli neljä temppeliä, kaikki Utahissa”, vanhin Hafen kertoi.

Syyskuun 11. päivänä 1955, 49 vuotta myöhemmin, presidentti David O. McKay lainasi tätä profetiaa Euroopan ensimmäisen temppelin, Bernin temppelin, ensimmäisessä vihkimiskokouksessa.

Vanhin Hafen kertoi, kuinka vuonna 1953 nuori lähetystyöosaston työntekijä nimeltään Gordon B. Hinckley

kutsuttiin presidentti McKayn toimistoon ja hän sai vaikean tehtävän keksiä keinon, jolla temppelitoimitukset voitiin esittää kahdeksalla eri kielellä.

Tutkittuaan temppelitoimituksia viikkojen ajan, rukoiltuaan Herraa ja neuvoteltuaan presidentti McKayn kanssa Suolajärven temppelissä veli Hinckley ehdotti, että endaumenttitoimitukset esitettäisiin filminä. Kun ensimmäinen presidenttikunta ja kahdentoista koorumi hyväksyivät ajatuksen, Suolajärven temppelin viidenteen kerrokseen rakennettiin pyhät elokuvakulissit, joissa filmaaminen tapahtui.

”Se oli valtava hanke, joka vaati pioneerien kaltaista uskoa joka askeleella elokuvaa tehtäessä”, vanhin Hafen sanoi. Vuoden kuluessa saatiin valmiiksi englanninkielinen elokuva, ja sitten seitsemälle muulle Euroopan kielelle tehtiin kullekin oma versio.

Pyhiä toimituksia kuvaavan elokuvan tuominen Sveitsin tullin läpi niin, etteivät tulliviranomaiset tavantomaaiseen tapaansa tarkastaisi ja katsoisi sitä, vaati uskoa ja rukouksia.

”Presidentti Hinckleyn osallistuminen eurooppalaisten pyhien kanssa tähän temppelityöhön oli hengellisesti yhtä tyydyttävää kuin mikä tahansa muu kokemus, joka hänellä oli ollut vuoteen 1955 mennessä”, vanhin Hafen sanoi.

”Viimeisten 50 vuoden aikana kirkosta on todellakin tullut kansainvälinen”, vanhin Hafen sanoi.

Vanhin Koelliker huomautti puheessaan, että niiden rajojen

sisäpuolelle, jotka Bernin temppeli-piiri käsitti vuonna 1955, on nyt rakennettu tai ilmoitettu rakennettavan 13 temppeliä. Hän lainasi kohtaa OL 127:4 ja tähdensi Herran käskyä tehdä kaksin verroin uutterammin temppelityötä.

”Jotkut voivat käsittää sanonnan ’kaksin verroin uutterammin’ siten, että työtä tehdään kaksi kertaa enemmän kuin ennen on tehty”, hän sanoi. ”Minusta se tarkoittaa paljon enemmän.”

Sitten hän kehotti jäseniä olemaan entistä sitoutuneempia temppelityöhön, jotta temppeleitä käytettäisiin tehokkaammin.

Vanhin Paul kertoi nuoruuden kokemuksesta, joka vaikutti hänen haluunsa tulla sinetöidyksi temppelissä.

”Muistan oikein hyvin päivän, jolloin isäni palasi Sveitsistä osallistuttuaan temppelin vihkimiseen vuonna 1955”, hän sanoi. ”Olin tuolloin 15-vuotias. Perheemme huomasi, että palattuun hän oli jotenkin erilainen. Saatoimme nähdä, että hänen todistuksensa palautetusta evankeliumista oli vahvistunut. Kun hän kertoi perheellemme niistä ihmeellisistä hengellisistä kokemuksista, joita hän oli saanut vihkimiskokouksessa, ja kuvaili tunteitaan, kun presidentti David O. McKay, Jumalan profeetta, puristi hänen kättään, me kuuntelimme tarkkaavaisina ja toivoimme, että olisimme voineet olla hänen kanssaan. Jo hänen sanojensa kuuleminenkin toi Hengen lähellemme. Tuolla kokemuksella oli minuun pitkäaikainen vaikutus, ja päätin, että jonakin päivänä minut vihittäisiin temppelissä.”

Vanhin Bruce C. Hafen

Haluan ilmaista kiitollisuuteni ja arvontoni temppelin nykyiselle esimieskunnalle ja heidän puolisoilleen samoin kuin heidän edeltäjilleen ja kaikille niille, jotka ovat viiden vuosikymmenen aikana tehneet niin väsymättömästi työtä Bernin temppelissä. Kun ajattelen heitä, mieleeni tulevat Suolajärven temppelin kullatut ovennupit. Jokaisessa nupissa on kaunis mehiläispesä, joka on vertauskuva työstä ja työntekijöistä Herran valtakunnassa. Mehiläispesän yläpuolella ovat nämä sanat, niin tutut, kun ajattelemme temppeleitä: ”Herralle pyhitetty.” Tämä on yhdistelmä, joka luo Siionin: Me pyrimme elämään Herralle pyhitettyä elämää. Ja me sanomme: ”Pyhyys. Ryhdytään sitten työhön.” Näin on ollut täällä 50 vuoden ajan.

Johtaen täällä tapahtuneeseen vihkimiseen vuonna 1955 Herran käsi ohjasi jokaista Hänen valtakuntansa rakentamisen askelta Euroopassa. Vuonna 1850 apostoli Lorenzo Snow sanoi, että hänet ”lähetettiin Herran ilmoituksen kautta” viemään evankeliumi Italiaan.¹ Hän aloitti Piemonten laaksossa lähellä Italian Alpeja. Hän meni sinne ja löysi valdolaiset, jotka olivat jättäneet katolisen kirkon 300 vuotta ennen Lutherin ja Calvinin aikaa ja olivat löytäneet vuorilta turvapaikan ankaralta vainolta.

Viikkoja kestäneen rukoilemisen ja pohdinnan jälkeen, kuinka aloittaa evankeliumin saarnaaminen, tapahtui ihme. Kolmivuotias lapsi sairastui vakavasti talossa, jossa vanhin Snow asui. Vanhemmat pitivät lasta lähes

kuolleena. Vanhin Snow ja hänen toverinsa päättivät paastota ja rukoilla, kun he kiipesivät korkealle vuorenhuipulle, jolle he antoivat nimeksi ”Mt. Brigham” [Brighamvuori]. Siellä he anoivat jumalallista apua.

He palasivat voitelemaan ja siunaamaan sairaan lapsen. Seuraavaan aamuun mennessä pieni poika oli toipunut täysin. Tämä ihme sulatti sydämiä ja avasi ovia. Monet ihmiset ottivat kasteen, menivät lopulta Utahiin ja kasvattivat vanhurskaita jälkeläisiä.

Lorenzo Snow palasi usein Mt. Brighamille. Hän rakasti valdolaisen laulun ”Vuorten suojasta Sulle kiitos” laulamista. Siinä Jumalaa kiitetään vuorten – Alppien – suomasta suojaavasta voimasta ja innoituksesta. Tuosta laulusta on tullut hieman muutetuin sanoin suosittu kirkon laulu. Vaikka suurin osa kirkon jäsenistä laulaa siinä Utahin vuorista, laulua laulettiin ensiksi täällä mahtavista Alpeista, jotka kohoavat lähellä Bernin temppeliä. ”Vuorten suojasta Sulle kiitos Nyt soi, Sä Herramme.”

Vuonna 1851 Lorenzo Snow erotti Mt. Brighamilla Thomas Stenhousen aloittamaan lähetystyön Sveitsissä. Tämän kuluvan vuoden 2005 heinäkuussa Christian Grauebin perhe Bernin vaarnasta kiipesi Mt. Brighamille, ja he asettivat sinne laatan tämän historiallisen tapahtuman muistoksi. Vanhin Snow’n ja vanhin Stenhousen muistoksi tehdyssä laatasta mainitaan, että se asetettiin paikalleen vuonna 2005, Bernin temppelin 50-vuotisjuhlavuonna.

Muutamia vuosia sen jälkeen kun vanhin Stenhouse ja hänen toverinsa

olivat aloittaneet evankeliumin saarnaamisen Sveitsissä, nuori John G. Hafen Scherzingenistä, joka sijaitsee lähellä tätä paikkaa, liittyi kirkkoon. Hän muutti Utahiin vuonna 1861. Hän on isoisäni isä. Siunaan hänen muistoaan sen voiman tähden, jonka korkeuksiin kohoavat Sveitsin vuoret hänelle antoivat.

Sain tietää vasta tänään, että kun isoisoisä Hafen 1880-luvulla palasi Sveitsiin lähetystyöhön, hän auttoi opettamaan ja kastamaan veli Schwendimanin, joka on meille juuri puhuneen Bernin temppelin entisen esimiehen Gary Schwendimanin isoisoisä. Kuinka elämämme kietoutuvatkaan yhteen kirkossa.

Vuonna 1906 Joseph F. Smith, kirkon silloinen presidentti, oli täällä Bernissä ja profetoi, että jonakin päivänä temppeleitä rakennettaisiin kaikkialle maailmaan. Aikana, jolloin hän sanoi tämän, kirkolla oli neljä temppeliä, kaikki Utahissa.

Presidentti David O. McKay lainasi tätä profetiaa 49 vuotta myöhemmin Bernissä Euroopan ensimmäisen temppelin ensimmäisessä vihkimiskokouksessa. Sen lisäksi, että hän toivotti tervetulleiksi eurooppalaiset pyhät ja koko Mormonien tabernaakkelikuoron, presidentti McKay toivotti tervetulleeksi myös näkymättömän yleisön, johon hän sanoi kuuluneen Joseph F. Smithin, Lorenzo Snow'n, Joseph Smithin ja kirkon kaikkien muiden presidenttien. Kuinka Lorenzo Snow onkaan mahtanut riemuita omalla puolellaan verhoatuona syyskuun päivänä vuonna 1955! Uskon, että John G. Hafen ja muut varhaiset eurooppalaiset pyhät

riemuitsivat hänen kanssaan. Uskon, että he riemuitsevat kanssamme tänään, sillä nyt he voivat nähdä 50 vuoden temppelisiunausten hedelmät kotimaissaan.

Kaikki kirkon presidentit ovat tunteneet erityistä rakkautta tempeleitä kohtaan, mutta presidentti Gordon B. Hinckley on kaikkien taloudenhoitokausien suurin temppelinrakentaja – ja hän tutustui temppelien rakentamiseen saadessaan hämmästyttävän tehtävän Bernin temppeliä varten. Vuonna 1953 veli Hinckley oli nuori työntekijä lähetystyöosastolla. Presidentti McKay kutsui hänet luokseen ja selitti, että Bernin temppeli olisi ensimmäinen kansainvälinen temppeli – ja heillä oli täysin uusi ja vaikea ongelma. Koska tämä temppeli palvelisi koko manner-Euroopan ja Pohjoismaiden pyhiä, temppelitoimituksia tulisi pystyä tekemään kahdeksalla eri kielellä. Kuinka yksi temppeli voisi tarjota tehokkaasti kaikki tarvittavat toimitukset monilla kielillä? Profeetta antoi veli Hinckleyn tehtäväksi ratkaisun etsimisen.

Tutkittuaan viikkojen ajan temppelitoimituksia, rukoiltuaan Herraa ja neuvoteltuaan presidentti McKayn kanssa Suolajärven temppelissä veli Hinckley ehdotti ensi kertaa, että endaumenttitoimitus filmattaisiin. Ensimmäinen presidenttikunta ja kahdentoista apostolin koorumi hyväksyivät ajatuksen ja antoivat veli Hinckleyn tehtäväksi filmin valmistamisen. Hän ja ryhmä kokeneita elokuvantekijöitä muuttivat Suolajärven temppelin viidennen kerroksen pyhiksi elokuvakulisseiksi. Se oli valtava

hanke, joka vaati pioneerien kaltaista uskoa joka askeleella elokuvaa tehtaässä. He saivat englanninkielisen elokuvan valmiiksi vuodessa ja tekivät sitten vielä seitsemän versiota lisää jokaista muuta seitsemää eurooppalaista kieltä varten.

Sitten kuukautta ennen vuoden 1955 vihkimistä presidentti McKay lähetti veli Hinckleyn Berniin, jotta tämä voisi valmistella uuden menetelmän toimintakuntoon. Kun temppelin vihkiminen päättyi, presidentti McKay pyysi, että toimitustyö temppelissä aloitettaisiin seuraavana aamuna, niin että ne, jotka olivat matkustaneet pitkiä matkoja, voisivat saada omat toimituksensa ennen kotiinpaluutaan. Veli Hinckley valvoi koko yön saadakseen kaiken temppelissä valmiiksi, ja sitten hän valvoi koko seuraavan yön. Toimitukset aloitettiin perjantaina aamuseitsemältä ja niitä suoritettiin keskeytyksettä lauantain iltaseitsemään. Tuleva temppelinrakentajaprofeetta Gordon B. Hinckley auttoi temppelin esimieskuntaa ja henkilöstöä väsymättömästi ohjaamaan satoja pyhiä tämän temppelin läpi ensimmäistä kertaa.²

Presidentti Hinckleyn osallistuminen eurooppalaisten pyhien kanssa tähän temppelityöhön oli hengellisesti yhtä tyydyttävää kuin mikä tahansa muu kokemus, joka hänellä oli ollut vuoteen 1955 mennessä. Se myös laski perustan tuleville vuosille, jolloin temppeleitä olisi kaikkialla maailmassa. Bernin temppeli oli kirkon yhdeksäs toiminnassa oleva temppeli, ensimmäinen Pohjois-Amerikan ulkopuolella. Kirkolla on

nyt 50 vuotta myöhemmin yli 120 temppeleitä, joista useimmat presidentti Hinckley on itse vihkinnyt. Vuonna 2005 kirkolla on enemmän temppeleitä Euroopassa kuin sillä oli koko maailmassa Bernin temppelein vihkimisen aikaan. Viimeisten 50 vuoden aikana kirkosta on todellakin tullut kansainvälinen.

Bernin temppeleitä alulle myös sen, mitä apostoli Spencer W. Kimball kutsui ”moniksi Siioneiksi, moniksi kokoamispaikoiksi, joissa pyhät voivat oman kulttuurinsa ja kansansa piirissä toimia hapatteena [Jumalan] valtakunnan rakentamiseksi”.³ Tämä oli siihen mennessä dramaattisin askel todella kansainvälisen kirkon luomisessa – ja se kaikki alkoi juuri täällä.

Vanhin Kimball vietti puoli vuotta ennen Bernin temppelein vihkimistä vierailien kirkon jäsenten luona Euroopan eri puolilla. Tuon vuoden lokakuun konferenssissa hän lausui: ”Vuosi 1955 on tärkeä vuosi. Jos Euroopan lehdistö tietäisi, mitä itse asiassa oli tapahtunut vuonna 1955, jokaisessa sanomalehdessä olisi ollut etusivulla kokosivun artikkeli. Vuonna 1955 Eurooppaan tuli temppeleitä, ja kirkko tuli Eurooppaan aivan uudella tavalla. Olemme kertoneet euroopalaisille pyhille sadoissa kokouksissa, että jos [he] pysyvät omassa maassaan ja rakentavat kirkkoa sekä kasvattavat lapsensa ja tuovat heidät Euroopassa oleviin pyhiin temppeleihin solmimaan avioliiton, valtakunta voi kasvaa ja kukoistaa, ja Jumala on siunaava heitä.”

Vuodesta 1955 lähtien kirkko on kasvanut Euroopassa niin, että meillä

on nyt näissä maissa, joissa vanhin Kimball kävi, noin seitsenkertainen määrä myöhempien aikojen pyhiä 50 vuoden takaiseen aikaan verrattuna. Vuonna 1955 Frankfurtin vaaran johtaja Peter Berkhahn oli poika, joka asui Hampurissa. Hän oli tottunut näkemään, että kirkon jäsenet säännöllisesti jättivät seurakunnan mennäkseen Amerikkaan, mikä näytti olevan heidän ainoa toivonsa päästä Siioniin. Sitten tuli tämä temppeleitä. ”Viesti oli selvä”, hän sanoi. ”Siion oli tulossa Eurooppaan.” Vuonna 1961 järjestettiin ensimmäiset vaarat. Siitä lähtien suurin osa jäsenistä jäi Eurooppaan – vaikka monia muutti edelleen pois, niin että jos kaikki tällä hetkellä elossa ovat myöhempien aikojen pyhät, jotka olivat syntyneet Euroopassa, olisivat jääneet Eurooppaan, meillä olisi täällä nyt noin kaksinkertainen määrä jäseniä.⁴

Nyt on vuosi 2005, jolloin me vietämme sekä Bernin temppelein vuosijuhlaa että myös Joseph Smithin syntymän 200-vuotisjuhlaa ja kirkon perustamisen 175-vuotispäivää. Millainen vuosi!

Entä sitten tulevaisuus, joka lepää tämän loistavan menneisyyden perustalla? Herra on sanonut: ”Siionin täytyy kasvaa kauneudessa ja pyhyudessa; sen rajojen täytyy laajentua; sen vaarat täytyy vahvistaa; niin, — Siionin täytyy nousta ja pukeutua kauniisiin vaatteisiinsa” (OL 82:14). Koska Herra on menneisyydessä huolehtinut kirkosta Euroopassa, tiedän, että Hän auttaa meitä tulevaisuudessa rakentamaan tänne Siionia aivan uudella tavalla. Ja pohjimmiltaan Siionin

rakentamisessa Eurooppaan on kyse sen varmistamisesta, että Euroopan temppeleitä ovat meidän elämämme ja lastemme elämän keskus.

Presidentti McKay sanoi 50 vuotta sitten täällä Bernissä, että temppelein ensisijaisena tarkoituksena on tarjota paikka, jossa iankaikkinen avioliitto voidaan solmia, mikä myös varmistaa lasten sinetöinnin vanhempiinsa. Minä vartuin St. Georgessa Utahissa, missä sijaitsee St. Georgen temppeleitä – ensimmäinen temppeleitä, jonka pyhät saivat valmiiksi lähdettyään Nauvoosta. Tuon temppelein vaikutus kosketti elämäni jo lapsena. Teinivuosinani meillä oli tapana lähes joka juhlan tai jokaisten treffien jälkeen ajaa aina autolla temppeleikorttelin ympäri ennen paluuta kotiin. En tiennyt, miksi teimme niin – mutta ystäväni ja minä teimme niin aina. Temppeleitä oli hyvin todellisella tavalla elämämme keskus, kuten maa pyöri aurinkon ympärillä.

Opettakaamme lapsemme ja nuoremme elämään temppelein vaikutuspiirissä. Toivon, että he laulavat usein Alkeisyhdistyksen laulua ”Saana käydä temppeleihin”. Toivon, että heistä tuntuu samalta kuin nelivuotiaasta lapsenlapsenamme. Eräänä iltana hänen isänsä pysäytti auton loistavan, kauniin temppelein eteen. Tyttö katsoi ulos ikkunasta ja sanoi: ”Kun kasvan isommaksi... ja isommaksi... ja isommaksi... aion mennä naimisiin temppeleissä.”

Nuorten ohjelmamme, lähetystyömme ja uudelleenaktivoitintyömyksemme on kaikki suunnattu

tähän tavoitteeseen: haluan mennä naimisiin temppelissä. Tämä yksi ainoa painopiste luo Euroopassa monen sukupolven Siionin.

Sisar Helmi Luschin on täällä tänään. Hän oli temppelin emäntä, kun hänen miehensä Immo palveli temppelin esimiehenä täällä. Useita vuosia ennen tuota aikaa Helmi ja Immo olivat itävaltalainen nuoripari, joka ei ollut koskaan kuullut evankeliumista. Eräänä iltana he olivat syventyneitä yhteen innostavista, pitkistä keskusteluistaan. Puhuen vakaumuksella, joka ei jättänyt sijaa epäilylle, Immo sanoi Helmille, ettei hän kerta kaikkiaan uskonut katolista pappia, joka oli kertonut heille, että heidän avioliittonsa päättyisi kuolemaan. ”Me tulemme olemaan yhdessä ikuisesti”, Immo sanoi. Helmi hämmästyi. ”Kuinka se on mahdollista?” hän kysyi. ”En tiedä”, Immo sanoi. ”Mutta ellei heillä ole vielä tällaista järjestelyä, heidän on keksittävä se meidän vuoksemme.” Kun lähetyssaarnaajat löysivät heidät myöhemmin, heidän vaistonsa iankaikkisesta rakkaudesta auttoi heitä tunnistamaan palautuksen kaikinpuolisen totuuden.

Meidän täytyy laajentaa rajojamme useammilla Luschinien kaltaisilla käännyttämisillä, joille palautus kuulostaa todelta. Meidän täytyy vahvistaa vaarnojamme lisäämällä vanhimpien määrää ja jäsenten määrää, joilla on voimassaoleva temppelisuositus. Valmistakaamme kaikkia nuoriamme lähetystyöhön ja temppeliavioliittoon. Ja antakaamme temppelin olla elämämme keskus sallien sen vaikutuksen auttaa meitä

alituksella tuntemaan Herran Hengen.

Vuosia sitten, kun kirkolla oli vain muutamia temppeleitä, monet kirkon jäsenet pitivät temppeliin menoa kerran elämässä tapahtuvana kokemuksena. Oli suuri syy juhliä, kun ihmiset vuosien odotuksen jälkeen saattoivat viimein saada omat temppelisuunauksensa. Juuri näin tapahtui monille pyhille täällä vuonna 1955 heti vihkimisen jälkeen.

Mutta on jotakin parempaa kuin temppelin pitäminen kerran elämässä tapahtuvana kokemuksena – nimittäin elinikäiset temppelikokemukset. Temppelissä käyminen usein suo meille ”voiman korkeudesta” (ks. OL 105:11), sillä kuten Herra sanoi: ”[Melkisedekin pappeuden] toimituksissa ilmenee jumalisuuden voima” (OL 84:20). Tämä tarkoittaa erityisesti temppelitoimintuksia. Se, että käymme temppelissä usein, tekee meistä tosiaankin parempia ihmisiä. Presidentti Hinckley on sanonut: ”Jokainen mies ja nainen, joka menee temppeliin vilpittömyyden ja uskon hengessä, palaa Herran huoneesta parempana miehenä ja naisena.” Sen tähden vanhin John A. Widtsoe saattoi sanoa: ”Säännöllinen temppelissä käynti on päivittäisten siunausten lähde.”

Hengellinen voima laskeutuu kas-teen lailla niiden ylle, jotka tulevat temppeliin siinä hengessä, jota presidentti McKay kuvaili vihkimisrūkouksessaan täällä 50 vuotta sitten: ”Tulkoot kaikki, jotka astuvat tähän pyhään temppeliin, tahrattomien käsin ja puhtain sydämin, niin että Pyhä Henki voi olla alati läsnä

innoittamassa, lohduttamassa ja siunaamassa” heitä.

Tuo taivaallinen voima on siunaava avioliittoamme, lapsiamme, seurakuntiamme ja vaarnojamme. Temppelissä kohtaavat maa ja taivas ja koti-ikävää potevat lapset ajattelevat kotia. Temppeli antaa esimakua selestisestä valtakunnasta. Ja kun me viemme tuon selestisen rauhan mukanaamme kotiin, kodeistamme tulee temppelin hengellisiä jatkeita. Ei ole mikään ihme, että presidentti James E. Faust sanoi, että kaksi pyhintä rakennusta kirkossa ovat temppeli ja koti.

Todistan, että Herra on siunaava nyt pyrkimyksiämme auttaa Siionia pukeutumaan kauniisiin vaatteisiin Euroopassa, koska Hän huolehti menneisyydessä niin tarkoin Euroopasta. Tiedän, että Hän elää. Temppeli on Hänen pyhä huoneensa. Tämä on Hänen kirkkonsa. Jeesus Kristus on Hänen Poikansa. Siunatkoon Hän meitä jokaista, niin että temppeli on aina elämämme keskus. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen.

VIITTEET

1. Thomas C. Romney, *The Life of Lorenzo Snow*, s. 94.
2. Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith: The Biography of Gordon B. Hinckley*, s. 176–184.
3. Buenos Airesin aluekonferenssi vuonna 1975.
4. Siirtolaistutkimus, Euroopan keskinen vyöhyke, jäsen- ja tilasto-osasto, 2004.

Vanhin Paul E. Koelliker

Vaimoni ja minä olemme hyvin siunattuja saadessamme jälleen kerran seistä tämän suurenmoisen Bernin temppelin varjossa Sveitsissä,

paikassa, josta niin suuri osa kirkon historiasta Euroopassa juontaa juurensa. Tänä lyhyenä 50 vuoden aikana kirkon kasvussa ja kehityksessä on tapahtunut paljon. Kuvitelkaapa sitä, että tämä Sveitsin temppeli oli 9. toiminnassa oleva temppeli ja että kaksi viikkoa sitten vihittiin 122. temppeli Newport Beachissa Kaliforniassa. Huomenna vanhin Hafen ja minä matkustamme Helsinkiin, jossa alamme suunnitella ensi vuonna vihittävän 124. temppelin avointen ovien päiviä ja vihkimistä. Tällä hetkellä on ilmoitettu 8 muuta temppeliä ja mahdollisesti harkitaan monia muitakin. Elämme vertaansa vailla olevaa aikaa tämän maailman historiassa, etenkin mitä tulee temppelien rakentamiseen.

Vuonna 1963 seisoin tässä nuorena lähetyssaarnaajana, tämän ihanan temppelin sisäänkäynnin luona. Silloin emme voineet kuvitellaakaan, että eräänä päivänä täällä Euroopassa olisi temppeleitä monissa maissa. Kuitenkin vuoden 1955 Sveitsin temppelin alueella on nykyisin joko rakennettu tai ilmoitettu 13 temppeliä. Muistan lukeneeni joitakin vuosia sitten Joseph F. Smithin sanat vuodelta 1906, jolloin hän sanoi Rotterdammassa ollessaan:

”Tulee päivä, jolloin Herran temppeleitä on siellä täällä ympäri Eurooppaa” (ks. LeGrand Richards, ”On tutkimaton Jumala”, Konferenssiraportit 1970–1972, s. 69).

”Jumalan temppeleitä – – rakennetaan maailman eri maihin, sillä evankeliumia täytyy levittää kaikkialle maailmaan.”

Presidentti Heber J. Grant korosti

uudelleen tätä visiota Euroopan temppeleistä sanoessaan vuonna 1923 Albertassa [Kanadassa] sijaitsevan Cardstonin temppelin vihkimistilaisuudessa:

”Mielessäni ei ole epäilystäkään siitä, etteikö Herran temppeleitä rakennettaisi Eurooppaan, ei minäkäänlaista epäilystä. Kuinka pian niin tapahtuu, en tiedä. Niin ei tapahdu, ennen kuin rauhan henki on lisääntynyt Euroopan kansojen keskuudessa.”

Olemme tänä päivänä todistamassa tämän profetian toteutumista. Vielä on kuitenkin pyhiä, kuten jotkut teistä, joiden on matkustettava joitakin päiviä päästäkseen kotiaan lähimpänä olevaan temppeliin. Olemme kuulleet presidentti Hinckleyn sanovan, että hän toivoo, että jonakin päivänä jokaisella myöhempien aikojen pyhällä on temppeli helpon kulkuyhteyden päässä. Rukouksemme tänään onkin, että hänen toiveensa ja meidän uskomme mukaisesti tämä ihana siunaus toteutuu ehkä jo omana elinaikanamme.

Mitä tulee tähän toiveeseen ja uskoon muistan hyvin osallistumiseni vuonna 1964 Leipzigissa Saksassa konferenssiin, johon osallistui myös kaksi sisarta eräästä itäisen Euroopan maasta. He olivat olleet kirkon jäseniä viisi vuotta eivätkä olleet koskaan voineet osallistua sakramenttikokoukseen. Kun he istuivat siinä salissa Leipzigissa ja nauttivat sakramentin ensimmäistä kertaa, katselin suurella kunnioituksella, kun kiittolisuuden kyneleet vierivät pitkin heidän poskiaan. Ajatelkaahan, jäsenenä viiden vuoden ajan, eikä koskaan tilaisuutta

nauttia sakramenttia. Nykyään joissakin noista maista on lähetyskenttiä, vaarvoja ja temppeleitä. Niin, on tapahtunut suurta edistystä ja vielä paljon enemmän on tulossa niille uskollisille pyhille, jotka asuvat tämän ihanan temppelipiirin vaarvoissa ja piireissä.

Voisi olla siis luontevaa kysyä, kuinka voimme saada temppelin lähemmäksi kotiamme? Uskon, että vastaus liittyy osittain pyhien käyttäytymiseen, kun he tulevat jo olemassa oleviin temppelihimme ja osallistuvat toimituksiin. Kun temppelit sijaitsevat lähempänä, meidän on alettava muuttaa ajatuksiamme temppelitoimituksiin osallistumisesta. Jäsenillä on enimmäkseen ollut tapana osallistua muutaman kerran vuodessa tehtäville temppelimatkoille. Nyt monet jäsenet voivat käydä temppelissä kuukausittain ja jotkut viikoittain, koska ne sijaitsevat lähempänä. Maaliskuussa 2003 ensimmäinen presidenttikunta kirjoitti kirjeen kaikille kirkon jäsenille kehottaen meitä ottamaan osan vapaa-ajastamme ja omistamaan sen temppelissä käymiseen. Ensimmäinen presidenttikunta pyysi meitä myös tekemään temppelityötä kaksin verroin uutterammin. Olen miettinyt jonkin verran tätä ajatusta tehdä työtä kaksin verroin uutterammin. Jotkut voivat käsittää sanonnan ’kaksin verroin uutterammin’ siten, että työtä tehdään kaksi kertaa enemmän kuin ennen on tehty. Minusta se tarkoittaa paljon enemmän. Profeetta Joseph Smith käytti tätä ajatusta kaksin verroin uutterina olemisesta Opin ja liittojen luvun 127 jakeessa 4. Pitäkää mielessänne, että hänen vihollisensa etsivät ja vainosivat häntä. Hän oli itse

asiassa piilossa kirjoittaessaan jäsenille tämän kirjeen. Hän ei kuitenkaan ajatellut omaa henkilökohtaista vainoamista, vaan hän keskittyi sen sijaan temppelissä tehtävään työhön. Tämä oli päällimmäisenä hänen mielessään. Kuunnelkaa hänen sanojaan meille:

”Ja vielä, totisesti näin sanoo Herra: Jatkokoon minun temppelini työ ja kaikki työ, jonka olen määrännyt teille, älköönkään lakatko; ja olkaa kaksin verroin uutteria ja kes täviä ja kärsivällisiä ja työteliäitä, niin ette suinkaan jää palkkaanne vaille, sanoo Herra Sebaot.”

Ajatelkaa Herran lupausta, että jos olemme halukkaita olemaan kaksin verroin uutteria, jatkamaan työtä lakkaamatta, emme jää palkkaamme vaille, sanoo Herra Sebaot.

Olen omalla vähäisellä tahollani pohtinut, mitä me saattaisimme tehdä. Mistä voimme aloittaa työmme? Tässä on yksi ajatus. Jos jokainen jäsen voisi päättää tehdä vaikkapa vain yhden temppelitoimituksen enemmän kuin hän teki edellisenä vuonna, sillä olisi suuri vaikutus temppeleissä tehtävään työhön. Joillekin se voisi kirjaimellisesti tarkoittaa työn kaksinkertaistamista johtuen pitkästä matkasta temppeliin. Toisille se olisi melko helppoa. Kaksinkertainen vaikutus tulee siitä, että päättää lisätä yhden temppeli-istunnon joka vuosi koko loppuelämän ajan. Lähivuosina me alkaisimme täyttää temppeleitä ja pitää ne vilkkaassa toiminnassa, kuten presidentti Hinckley on kehottanut.

Tässä on toinen ehdotus kaksin verroin uutterana olemiseen. Jokainen piispa ja seurakunnanjohtaja auttaisi, että yksi henkilö enemmän tulisi

kelvolliseksi saamaan temppelisuosituksen, ja etsisi tavan, jolla tuo henkilö voisi käyttää suositustaan. Jos nämä kaksi ehdotusta toteutettaisiin, Euroopassa ja Skandinaviassa olevissa temppeleissä olisi 20–25 prosenttia vilkkaampi toiminta tänä vuonna ja tuo luku kaksinkertaistuisi seuraavana vuonna ja niin edelleen.

Toivon siis, rakkaat veljet ja sisaret, että viette tästä kokouksesta tänään mukanaan päätöksen lisätä osallistumistanne temppelitoimintaan avaten siten oven muitten temppelien rakentamiselle sekä sille, että vielä useammat sukupolvet saisivat mahdollisuuden vastaanottaa pelastuksen toimitukset.

Uskon vahvasti, että tulee edelleen paljon sellaisten ihmisten nimiä, jotka elivät ja kuolivat ennen näiden monien temppelien tuleamista ja jotka odottavat yhä verhon toisella puolella, että suorittaisimme toimitukset heidän puolestaan. Minulla on hyvin henkilökohtainen todistus, joka vakuuttaa minulle, että nämä luotamme poistuneet henget ottavat mielellään vastaan lähetyssaarnaajat, jotka on lähetetty opettamaan heille evankeliumia. Opin ja liittojen luvussa 138 on kirjoitettuna presidentti Joseph F. Smithin näky työstä, jota tekevät nuo uskolliset henkilöt, jotka jättävät tämän elämän ja aloittavat työn sellaisten henkien valmistelemiseksi, jotka eivät ole kuulleet evankeliumista mutta ovat valmiita kuulemaan siitä. Kuunnelkaa hänen sanojaan:

”Näin, että tämän taloudenhoitokauden uskolliset vanhimmat, kun he poistuvat kuolevaisesta elämästä, jatkavat työtään saarnaten parannuksen

sekä Jumalan ainosyntyisen Pojan uhrin kautta tapahtuvan lunastuksen evankeliumia niiden keskuudessa, jotka ovat pimeydessä ja synnin orjuudessa kuolleiden henkien suuressa maailmassa.

Kuolleet, jotka tekevät parannuksen, lunastetaan kuuliaisuuden kautta Jumalan huoneen toimituksille.”

Henkilökohtainen todistukseni tästä työstä ja siitä kiinnostuksesta, jota henget tuntevat meidän pyrki- myksiämme kohtaan tehdä tätä työtä, on tullut hiljaa ja hienovaraisesti vuosien saatossa sen jälkeen kun sain omat temppelisiunaukseni. Saanen kertoa eräästä sellaisesta, joka tapahtui juuri täällä Sveitsissä. Joitakin vuosia sitten vaimoni ja minä olimme täällä ja yritimme löytää esivanhempieni nimiä. Saavuimme Glarusin kaupunkiin, mutta saimme tietää, että hotellivarauksemme oli kadonnut, eikä meillä ollut paikkaa, johon olisimme voineet asettua. Hotellin virkailija oli hyvin huolissaan ja yritti selvittää monista muista hotelleista, olisiko heillä vapaata huonetta. Huonoksi onneksi kaikki huoneet olivat varattuja. Ollessamme lähdössä hotellista hän huikkasi peräämme kertoakseen, että oli olemassa vielä yksi paikka. Omistaja oli ollut lomalla, ja hänen hotellinsa oli tyhjiällä. Virkailija soitti ja sai tietää, että omistaja oli palannut sinä päivänä ja että hänen hotellinsa oli tyhjiällä. Se oli vain 10 minuutin matkan päässä, ja riensimme sinne. Myöhemmin sinä iltana kun olimme päivällisellä omistajan kanssa, hän sanoi tuntevansa toisen miehen, jolla oli sama nimi kuin minulla, Paul Koelliker. Tuossa

Syyskuun 7. päivänä 2005 asennettu enkeli Moronin patsas koristaa Bernin temppelein tornia. Itse temppele vihittiin noin 50 vuotta aikaisemmin. Valokuva Hanno Luschin

tuokiossa hän soitti tälle miehelle. Hän huusi huoneen poikki meille, että kyseinen mies halusi tietää, asuimmeko Salt Lake Cityssä Utahissa. Kerroin asian olevan näin, ja hän vastasi: ”No, hän on tavannut teidät aikaisemminkin.” Sitten muistutin, että olin tavannut kyseisen miehen kaksikymmentäviisi vuotta sitten hänen matkustaessaan Salt Lake Cityn kautta.

Sovimme tapaamisesta kahdeksalta seuraavana aamuna. Saimme sitten yllätykseksemme tietää, että hän oli töissä Glarusin kaupungin väestörekisterivirastossa. Kerroimme hänelle, että etsimme esivanhempiemme

nimiä, ja hän vei meidät heti kirjojen luokse, jossa ne olivat kirjoitettuna perheittäin. Kirjoitimme niin nopeasti kuin taisimme seuraavien kolmen tunnin ajan. Hän vei meidät kotiinsa päivälliselle, ja vertailimme sukupuitamme ja huomasimme, että 10 ja 11 sukupolvea sitten meidän esisämme olivat veljeksiä. Vietim-

me loppuiltapäivän kirjoittaen ylös mahdollisimman monia nimiä, ja päivän loppuun mennessä meillä oli yli 300 nimeä esivanhempia suorassa polvessa.

Jotkut sanoisivat, että nämä tapahtumat olivat vain sattumaa, mutta olen vakuuttunut, että verhon toisella puolella olevien rukoukset olivat meille siunaukseksi saaden hengen siunaamaan meitä ja ohjaamaan meitä tavalla, jolla nimet löydettiin ja työ saatiin vietyä päätökseen.

Todistukseni teille, rakkaat veljeni ja sisareni, on se, että tämä on taivaan työtä ja että se on mitä tärkeintä. Juhlissamme tämän kauniin ensimmäisen eurooppalaisen temppelein rakentamisen 50-vuotispäivää rukoulen, että olemme kaksin verroin uutteria omistautuessamme jälleen tälle pyhälle työlle löytääksemme esivanhempiemme nimiä ja

suorittaaksemme toimitukset heidän puolestaan.

Todistan teille profeetta Joseph Smithistä, jonka syntymän 200-vuotisjuhlaa vietämme tänä vuonna. Tunnen olevani suuressa velassa tälle suurenmoiselle profeettajohtajalle ja sille työlle, jonka hän teki 39 elinvuotenaan maan päällä. Ilmaisen myös rakkauteni presidentti Gordon B. Hinckleyä kohtaan ja todistan hänestä. Olen katsellut monen vuoden ajan melko läheltä tämän nöyrän Jumalan palvelijan uskollista työtä. Mitä lähemmäksi häntä olen päässyt, sitä suuremmaksi on kasvanut todistukseni hänen jumalallisuudesta tehtävästään. Lopuksi, todistan Herrasta Jeesuksesta Kristuksesta. Olen sanomattoman nöyrä saadessani olla Hänen palveluksessaan. Todistan Hänen rakkaudesta tämän, Hänen kirkkonsa, johtajia kohtaan sekä Hänen ohjauksestaan heille. Jeesuksen Kristuksen nimesä. Aamen.

Vanhin Wolfgang H. Paulin

Rakkaat veljeni ja sisareni, Seistessäni tällä paikalla tänään, tänä historiallisena päivänä, jolloin kiitämme taivaallista Isäämme siitä, että Herran huone, ensimmäinen temppele Euroopassa, vihittiin 50 vuotta sitten, tunnen jotakin hyvin erityistä. Sallikaa minun kertoa joistakin henkilökohtaisista kokemuksistani, jotka liitän tähän ihanaan ja pyhään rakennukseen.

Muistan oikein hyvin päivän, jolloin isäni palasi Sveitsistä osallistuttuaan temppelein vihkimiseen vuonna 1955. Olin tuolloin 15-vuotias.

Perheemme huomasi, että palattuaan hän oli jotenkin erilainen. Saatoimme nähdä, että hänen todistuksensa palautetusta evankeliumista oli vahvistunut. Kun hän kertoi perheellemme niistä ihmeellisistä hengellisistä kokemuksista, joita hän oli saanut vihkimiskokouksessa, ja kuvaili tunteitaan, kun presidentti David O. McKay, Jumalan profeetta, puristi hänen kättään, me kuuntelimme tarkkaavaisina ja toivoimme, että olimme voineet olla hänen kanssaan. Jo hänen sanojensa kuuleminenkin toi Hengen lähellemme. Tuolla kokemuksella oli minuun pitkäaikainen vaikutus, ja päätin, että jonakin päivänä minut vihittäisiin temppelissä.

Tuo päivä koitti huhtikuussa vuonna 1964, kun rakas vaimoni ja minä onnellisena vastaviihittynä avioparina tulimme Zollikofeniin saadaksemme oman endaumenttimme ja tullaksemme sinetöidyksi ajaksi ja iankaikkisuudeksi. Muistan tänäkin päivänä hyvin selvästi ensimmäisen näkymämme temppelistä nähdesämme valaistun rakennuksen sinä iltana junasta käsin. Sain silloin vaikutelman, ettei tämä rakennus ollut tästä maailmasta. Kuinka onnellisina lähdimmekään tästä ihanasta paikasta sinetöimisemme jälkeen tietäen, että jos pysymme uskollisina, avioliittomme kestää ikuisesti.

Temppeli on siitä lähtien ollut perheellemme hyvin tärkeä. Täällä minut sinetöitiin vanhempiini. Täällä minun suurenmoisen leskeksi jääneen anoppini suuri toive toteutui, kun hänet sinetöitiin aviomieheensä, joka oli kuollut sotavankina Venäjällä. Täällä vaimoni sinetöitiin

vanhempiinsa ja teimme kumpikin työn monien esivanhempiemme puolesta.

Nykyään muistelemme mielellämme aikaa, jolloin matkustimme säännöllisesti lapsinemme temppeliin, jotta he näkisivät Herran huoneen ja jotta he saisivat tuntea siitä säteilevää erityistä henkeä. Kuinka kiitollisia olemmekaan nyt, kun he ovat kaikki saaneet oman todistuksensa ja heidät on vihitty temppelissä.

Olen varma, että perheemme tavoin tuhansilla jäsenillä Euroopassa Suomesta Portugaliin on samanlaisia kokemuksia ja tunteita ajatellessaan tätä kaunista Herran huonetta.

Tiedän, että monet myöhempien aikojen pyhät ovat tehneet suuria uhrauksia tullakseen tänne ja saadakseen korkeimmat siunaukset, mitä Herra voi antaa meille täällä maan päällä ollessamme.

Yhtenä esimerkkinä ajattelen niitä Suomen uskollisia pyhiä, jotka matkustivat Zollikofeniin linja-autolla kaukaisesta Pohjolasta. He matkasivat useita päiviä voidakseen tulla Herran huoneeseen. He ovat aina olleet suurenmoisena esimerkkinä meille, jotka ajattelimme, että meidän matkamme Hannoverista Sveitsiin oli pitkä. Muistan erityisesti erään vanhemman suomalaisen sisaren, joka vietti joka vuosi useita viikkoja temppelissä. Hänen uskonsa ja halunsa palvella tekivät meihin suuren vaikutuksen.

Tunnen voivani puhua myös niiden monissa Euroopan maissa asuvien jäsenten puolesta, jotka eivät voi henkilökohtaisesti olla täällä tänä päivänä mutta jotka olisivat

halunneet olla täällä kiittääkseen Herraa Hänen hyvydestään ja rakkaudestaan, kun Hän innoitti palvelijoitaan rakentamaan temppelin tänne kauniiseen Sveitsiin.

Koska minulla on myös ollut etuoikeus palvella vanhin Hans B. Ringgerin alaisuudessa temppelin uudelleenvihkimistä vuonna 1992 varten asetetussa komiteassa, olen ollut todistamassa sitä suurta rakkautta, jota sveitsiläiset jäsenet tuntevat Herran huonetta kohtaan. He ahkeroivat todella kovasti ollakseen valmiita temppelin uudelleenvihkimiseen mennessä. En koskaan unohda tuntamaamme suurenmoista henkeä, kun presidentti Gordon B. Hinckley vihki temppelin uudelleen lokakuussa 1992.

Presidentti Howard W. Hunter pyysi lokakuun yleiskonferenssissa vuonna 1994, että kirkon jäsenet pitäisivät Herran huonetta suurena jäsenyytemme vertauskuvana. Hän sanoi myös: ”Sydämeni hartain toive on, että jokainen kirkon jäsen olisi kelvollinen astumaan temppeliin. Herralle olisi mieleen, jos jokainen aikuinen jäsen olisi kelvollinen saamaan voimassa olevan temppelisuosituksen ja saisi sellaisen. Se, mitä meidän on tehtävä ja mitä me emme saa tehdä ollaksemme temppelisuosituksen arvoisia, on juuri sitä, mikä takaa sen, että olemme onnellisia yksilöinä ja perheinä.” (”Kalliit ja mitä suurimmat lupaukset”, *Valkeus*, tammikuu 1995, s. 7.)

Elävä profeettamme, presidentti Gordon B. Hinckley, on toistanut tämän kehotuksen monta kertaa. Hänen johtajuutensa aikana kirkon

jäseniä on siunattu monilla tempeleillä kaikkialla maailmassa, ja se jatkuu yhä. Presidentti Hinckley lausui seuraavat sanat elokuussa 2004 Sacramenton temppelin maanmurto-tilaisuudessa Kaliforniassa:

”Meillä ei ole pyhempää rakennusta kuin Jumalalle pyhitetty huone. Vain myöhempien aikojen pyhien tempeleissä kallisarvoiset kuolevaisuuden ihmissuhteet voidaan säilyttää lujina koko iankaikkisuuden. Niiden monien luonteeltaan opillisten asioiden joukossa, jotka erottavat tämän kirkon kaikista muista, on työ, jota tehdään Herran huoneessa jumalallisella – – valtuudella.

Jokainen temppelelauta kautta maailman on näkyvä muistomerkki tämän kansan varmasta uskosta kuolematomuuteen ja pyhien siteiden säilymiseen tuossa kuolematomuuden valtakunnassa.” (“Innoitettuja sanoja”, *Liabona*, maaliskuu 2006, s. 6.)

Monille jäsenille Euroopassa tämä temppelelauta on ollut ja on yhä näkyvänä muistomerkkinä heidän uskostaan ja kuolematomuuden varmuudesta. Tämä on ollut ja on yhä ”rukoushuone, paastohuone, uskon huone, opin huone, kirkkauden huone, järjestyksen huone, Jumalan huone”, kuten luemme kohdasta OL 88:119. Minulle se on myös rakkauden huone, toivon huone ja ilon huone.

Vanhin Bruce R. McConkie opetti: ”Tempeleiden innoitettu rakentaminen ja tarkoituksenmukainen käyttö on yksi suuri todistus Herran työn jumalallisuudesta. – – Siellä, missä on tempeleitä ja missä ilmoituksen henki lepää niiden päällä, jotka tekevät niissä toimituksia, siellä on Herran

Valmistautumista enkeli Moronin patsaan asennukseen.

kansa. Siellä, missä näitä ei ole, ei ole Herran kirkkoa ja valtakuntaa eikä taivaan totuutta.” (*Mormon Doctrine*, 2. laitos, 1966, s. 781.)

Kirkon jäsenenä loittonemme yhä enemmän maailman elämäntavasta. Emme voi sanoa emmekä saisi sanoa, kuten muinaisen Israelin kansa julisti vuositasojen jälkeen: ”Me olemme muiden kansojen veroisia...” (1. Sam. 8:20). Herra on lähettänyt meidät maailmaan tänä aikana, jolloin meillä on etuoikeus elää aikojen täyttymisen taloudenhoitokaudella, jotta voisimme saada jotakin näkyvää aikaan.

Siunaukset, jotka Herra on antanut meille kirkkonsa palautuksen myötä, ovat suurenmoiset. Nyt Hän odottaa meidän jakavan saamastamme toisille ja tuovan heille sen ilon, toivon ja onnen, jotka annetaan kaikille niille, jotka noudattavat niitä liittoja, jotka on tehtävä, jotta olisimme kelvollisia astumaan Herran valtakuntaan.

Rukoilen, että tulevina vuosina Bernin temppelistä tulee tervetullut turvapaikka niille monille, jotka ovat sydämeltään rehellisiä ja jotka haluavat paeta maailmasta ollakseen

lähellä taivasta, paikka, jossa Hänen lapsensa tekevät Herran säättämiä liittoja, jotta he voisivat tulla Hänen luokseen jonakin päivänä.

Olen iloinen, että voin julistaa koko sydämeistäni: Tiedän Pyhän Hengen voimasta, että Jumala elää. Tiedän, että olemme Hänen poikiaan ja tyttäriään. Tiedän, että Jeesus on Kristus, Iankaikkisen Isän Poika.

Tiedän, että Vapahtaja kuoli meidän syntiemme tähden, että Hän nousi ylös ja elää. Tiedän, että Isä ja Poika ilmestyivät vuonna 1820 Joseph Smithille, joka oli valittu palautuksen profeetaksi. Tiedän, että tämä on kirjaimellisesti Jeesuksen Kristuksen kirkko, että Hän johtaa sitä.

Tiedän, että meillä on tänä päivänä elävä profeetta, presidentti Gordon B. Hinckley. Riemuitsen tietäessäni ilman pienintäkään epäilystä, että ne pyhät toimitukset, jotka suoritetaan tempeleissä pyhän pappeuden valtuudella, ovat päteviä Jumalan edessä, että ne ulottuvat haudan tuolle puolen ja iankaikkisuuksiin asti.

Todistan tästä teille Jeesuksen Kristuksen nimessä. Amen. ■